

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 91. De lapsu hominis, ejusque justificatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. reliquos quinquaginta septem mo-
A. C. 1549. rum Reformationem concernentes con-
 tinet. Primo, Ecclesiæ fides circa My-
 sterium SS. Trinitatis explicatur juxta
 tria Symbola Apostolorum, Nicænum,
 & D. Athanasii.

II. Deciditur, *Deum conditorem, con-
 servatorem, & gubernatorem esse rerum
 omnium, in pœnis, & vindictis justum si-
 mul, & misericordem, in donis liberalem,
 omnis quidem boni, sed nequaquam mali cul-
 pæ auctorem.*

III. *Hominem a Deo creatum esse or-
 natum justitia, & gratia in voluntate ad bo-
 na, malaque appetenda liberum.*

§. XCI.

*De lapsu hominis, ejusque justifi-
 catione.*

Quarto demum articulo declaratur,
 quod primus homo, cum mandatum
 Dei conditoris sui prævaricatus esset, san-
 ctitatem, gratiam, & justitiam, in qua e-
 rat constitutus, justissimo Dei judicio ami-
 serit.

V. *Hoc primorum hominum peccatum,
 propagatione in omnes homines transit, ac
 secum pœnam suam trahit, ut sint natura
 omnes homines iræ Dei, mortis, & damna-
 tionis rei, & in peccatum proni.*

VI. Ho-

VI. *Homines sola Dei misericordia per* Sæcul. XVI.
A.C. 1549.
Redemptionem, quæ est in Christo Jesu, liberantur, qui infirmitates, & languores nostros in se suscipiens, & peccata nostra in cruce perferens in corpore suo, Patri nos reconciliavit; ut satisfactionem pro delictis nostris, quam in nostris meritis non invenimus, de Christi Sanguine & meritis ejus assumamus: cui dum per baptismum inseruiur, per Spiritum Sanctum mundamur, & omnem reatum, quem nascendo, vel proprie peccando contraximus, renascendo exuimus, & ab omni prorsus peccato liberamur.

VII. *Hac ratione justificantur homines, cum qui immundi & natura iræ filii, & damnationis rei sunt, per Christi meritum peccatorum suorum remissione impetrata, renovantur spiritu Dei per Christum secundum internum hominem: ut jam justificati gratia ipsius, & reconciliati Deo, & ab æternæ damnationis reatu absoluti, hæredes sint secundum spem vitæ æternæ: talis autem justificationis initium ex Dei gratia provenire, qua ante omne meritum, dum adhuc inimici, & peccatores eramus, excitati & adjuti, & eidem gratiæ sic excitanti, & adjuvanti consentientes & cooperantes, ad justificationem disponimur, quatenus per meritum Passionis Christi, quod jam credenti communicatur, cum venia peccatorum, homo etiam Dei gratiam, & per Spi-*
Hist. Eccles. Tom. XXXIX. A a a r

Sæcul. XVI ritum Sanctum una cum fide, simul charita-
A. C. 1549. tem in corde diffusam, ac spem accipit,
 hisque Dei donis in ipso permanentibus, non
 jam solum reputatur, aut nominatur, sed
 vere existit justus: non tamen sua propria,
 aut suis meritis comparata, sed ex gratia
 Dei per Christum donata, & communicata
 justitia: itaque homo justificatur gratis per
 fidem, quia nullis præcedentibus meritis
 justificatio acquiritur, sed ex Dei Gratia
 per Christum.

VIII. Charitas vero nec otiosa, nec in-
 utilis permanet, sed operibus bonis graviora
 est secundum eam gratiam, quam in justifi-
 catos influit Christus, ex qua dein bona i-
 psorum opera promanant.

IX. Ex eadem gratia provenit, manda-
 torum Dei observationem renatis, ac justifi-
 catis esse possibilem, non secundum naturæ
 infirmitatem, quam habent cum aliis ho-
 minibus communem, sed secundum gratiam
 Christi, qua imbuti sunt, & secundum opem
 Spiritus Sancti, quem renati, ac justifica-
 ti acceperunt: ut jam divinorum præcepto-
 rum observatio renatis tanto sit possibilior,
 quanto majorem gratiam, eodem semper o-
 pitulante Spiritu, vel semel acceptam reti-
 nent, vel amissam novo subinde munere re-
 cuperant.

X. Ea vero libertas sua (quam lex spi-
 ritus, quæ est ipsa charitas, diffusa in cordi-
 bus nostris, nobis affert) a christianis in-
 telliga-

telligatur, non ut impleant ea, quæ in man- Sæcul. XVI.
 datis Dei exiguntur; sed quatenus ad ea A. C. 1549.
 adimplenda, non ut alii homines pœnarum
 metu, & imperio legis compellantur; sed
 ea jam non inviti, immo vero volentes fa-
 ciant.

§. XCII.

De Sacramento Baptismi.

Articulus undecimus præprimis agit
 de doctrina Sacramentorum, eo-
 rumque numerum septenarium definit,
 simulque decidit, ea non esse ritus simpli-
 ces, quod quidam impie confingunt, sed sa-
 crosancta signacula, & efficacia signa, quæ
 rite ea suscipientes gratiam eis conferendo
 sanctificant.

XII. Declarat, Baptismi virtute omne
 prorsus peccatum tam originale, quam actua-
 le remitti, nec quidquam in rite baptizato
 relinqui, quod ab ingressu regni cœlestis re-
 morari eum queat: concupiscentiam enim,
 quæ post baptismum in nobis ad agonem, non
 ad culpam, relinquitur, jam non esse pec-
 catum vera ratione peccati, sed peccatum
 ob id appellari, quod per peccatum facta,
 & ex peccato relicta sit, & ad peccatum am-
 plius inclinet.

XIII. Profitetur, datum etiam parvu-
 lis in fide Ecclesiæ baptismum, ad abolen-
 dum originale peccatum, & ad salutem con-
 sequendam, efficacem esse, eumque semel rite,

A a a 2 etiam